



REHABILITACJA NEUROROZWOJOWA METODĄ NDT BOBATH

Metoda Bobath została opracowana w późnych latach 40tych i 50tych XX wieku przez małżeństwo Bertę i dr. Karla Bobathów w Londynie. Metodę rozwijano i modyfikowano równocześnie ze zdobywanymi doświadczeniami praktycznymi i osiągnięciami wiedzy medycznej, głównie z zakresu neurofizjologii oraz obserwacji przebiegu prawidłowego i nieprawidłowego rozwoju ruchowego dzieci. Ze względu na swój nieinwazyjny charakter metoda ta może być prowadzona już od pierwszych dni życia dziecka, a najlepsze efekty przynosi w ciągu pierwszego roku życia dziecka.

Terapia NDT-Bobath kierowana jest do noworodków, w tym wcześniaków, niemowląt i małych dzieci, w szczególności z:

- uszkodzeniem ośrodkowego układu nerwowego
- obniżonym lub wzmożonym napięciem mięśniowym
- asymetrią ułożeniową
- zaburzeniami koordynacji psychoruchowej
- problemami ortopedycznymi
- zaburzeniami karmienia, ssania i połykania
- mózgowym porażeniem dziecięcym
- porażeniem splotu barkowego
- opóźnieniem rozwoju psychoruchowego

Praca terapeuty polega na kontrolowaniu aktywności dziecka z tzw. „punktów kluczowych” czyli głowy, szyi, obręczy barkowej i innych części ciała, tak aby w efekcie wykształcić prawidłowe odruchy postawy dziecka, nauczyć je samodzielnego ich wykorzystywania i kontrolowania.

Rodzaj ćwiczeń oraz ich tempo i rytm dobiera się indywidualnie do każdego dziecka.

Terapia NDT-Bobath jest dla dziecka całkowicie nieinwazyjna. Nie ma tu ryzyka że dziecku stanie się krzywda, albo że ćwiczenia będą bolesne czy nieprzyjemne dla dziecka. W terapii dziecka uczestniczą nie tylko terapeuci ale również rodzice – uczą się jak wykorzystać ćwiczenia stymulacyjne terapii NDT-Bobath w codziennym zajmowaniu się dzieckiem. Dzięki częstym ćwiczeniom efekty terapii ulegają wzmocnieniu, a praca z dzieckiem zarówno na zajęciach rehabilitacyjnych jak i w domu przynosi wymierne efekty.

Diagnoza rozwoju dziecka oraz ustalenie właściwego postępowania terapeutycznego są wskazane gdy dziecko:

- układa się asymetrycznie (stałe patrzy lub wygina się w jedną stronę)
- ma drżenie kończyn
- niechętnie leży na brzuszku
- nadmiernie wygina główkę do tyłu
- ma mocno zaciśnięte piąstki i pręży nóżki
- ma trudności z zasypianiem
- jest nadmiernie spokojne, bez kontaktu i zainteresowania twarzą (po 8 tyg.)